

# РЕШЕНИЕ

№ 3593

гр. София, 27.05.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 26.04.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Румяна Лилова

**ЧЛЕНОВЕ:** Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Димитрова, като разглежда дело номер **2691** по описа за **2013** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 7032 от 12.03.2013 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу Съдебно решение от 23.01.2013 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 112-ти състав по нахд № 9601/2012 г. С последното е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 1830/05.04.2012 г., (НП), издадено от началника на Митница „Столична“, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000,00 (две хиляди) лв. за нарушение на чл. 123, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове, като на основание чл. 124, ал. 1 от този закон са отнети в полза на държавата акцизни стоки – тютюневи изделия, подробно описани в постановлението, предмет на нарушението.

Касаторът поддържа, че обжалваното съдебно решение е неправилно и необосновано, постановено при нарушения на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2, във вр. с ал. 2 и ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) по следните аргументи: Въззивният съд не е обсъдил и не се е мотивирал относно всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност и взаимна връзка. Поддържа, че съдът не е

изслушал свидетеля по акта и се е произнесъл при непълнота на доказателствата. Според касатора, въззивния съд неправилно е кредитирал показанията на свидетеля Д., който е актосъставител и неправилно е приел за недостоверни показанията на свидетелите Ф. и С.. Предвид изложеното моли отмяната на съдебното решение, предмет на касационна проверка, както и отмяната на спорното НП. В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Митница „Столична”, редовно призована, не се представлява. Представена е молба от юрк. П., в която взема становище по същество на спора, не представя доказателствени искания и оспорва касационната жалба, като неоснователна.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Х.-ти касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 1830/05.04.2012 г., издадено от началника на Митница „Столична”. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

След обсъждане на събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, въззивният съд е възприел за установена следната фактическа обстановка, въз основа на която е направил правния извод за законосъобразност на спорното НП и го е потвърдил, а именно: На 11.11.2011 г. В. Д. и П. Н. – служители на Митница ”Столична”, съвместно с техни колеги от митническа мобилна група при Териториално митническо управление (Т.) извършили проверка на търговски обект – магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място], [жк], вх. Б, стопанисван от [фирма]. По време на проверката присъствал управителя на дружеството П. И., който е и продавач в търговския обект. В търговското помещение под работния плот е установено наличието на 90 кутии цигари, различни марки, без бандерол за платен акциз в РБългария. Резултатите от проверката били обективирани в протокол за осъществяване на оперативен контрол на лица, извършващи дейности с акцизни стоки № 1744/11.11.2011 г. Д. и Н. изготвили опис към протокола, с който иззели процесните акцизни стоки – цигари. От управителя на [фирма] били взети писмени обяснения, в които той саморъчно написал, че цигарите той лично е закупил от пазара К.. В. Д. заемащ длъжността - старши инспектор в Митница Столична съставил срещу [фирма] акт за установяване на митническо нарушение (АУМН) № 1898/05.12.2011 г. за нарушение на чл. 123, ал. 2 ЗАДС. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и подписан от управителя на дружеството жалбоподател – П. И.. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН било подадено възражение, че

цигарите предмет на нарушението са собственост на лицето Ц. Ф.. Въз основа на този АУМН е издадено обжалваното НП. В него предметът на нарушението е индивидуализиран по аналогичен начин, както в АУМН. Направена е и същата правна квалификация на деянието. С атакуваното наказателно постановление наказващият орган е ангажирал имуществената отговорност на [фирма], като е наложил на дружеството наказание "имуществена санкция" в размер на 2 000,00 лв. за нарушение на чл. 123, ал. 2 ЗАДС, като на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС са отнети в полза на държавата акцизните стоки /цигари/ - предмет на нарушението.

При така установеното от фактическа страна, въззивният съд е направил следните правни изводи: АУМН и НП са издадени в преклузивните срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, и са съставени и издадени от компетентни органи. Изложил е съображения, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на нарушителя. В обстоятелствената част на акта и на обжалваното НП, административното нарушение е описано пълно и ясно съгласно изискванията на чл. 42, т. 4 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. По същество на спора, като е съобразил чл. 123, ал. 2 ЗАДС и доказателствената съвкупност, въззивният съд е направил извод, че на 11.11.2011 г. [фирма], в стопанисван от него търговски обект - магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място],[жк], вх. Б, държал акцизни стоки, без бандерол, подробно описани в акта. Счел е, че с това деяние от обективна страна, [фирма] е консумирал състава на административното нарушение по чл. 123, ал. 2 ЗАДС. На следващо място е изложил разсъждения, че в конкретния случай не може да се приеме за маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН, поради значителното количество кутии цигари, държани без бандерол – 90 бр.

Административен съд София - град, Х.-ти касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. Процесуалните права на касатора не са били ограничени и нарушени, а решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав, при постановяването му съдът не е нарушил закона.

Настоящият касационен състав споделя изцяло направените в обжалвания съдебен акт правни изводи досежно наличието на материална компетентност на издателя на АУМН и спорното НП. Правилна и законосъобразна е преценката му също така, че от обективна страна [фирма] е осъществило състава на административно нарушение по чл. 123, ал. 2 ЗАДС.

Решението е постановено и в съответствие с материалния закон. При пълно установена фактическа обстановка въззивният съд е направил обосновани и законосъобразни правни изводи в насока, че касаторът е осъществил от обективна страна състава на нарушението, предвидено в чл. 123, ал. 2 ЗАДС. Акцизните стоки са тютюневи изделия, подробно индивидуализирани в АУМН и НП по вид, брой и марка. За тези стоки задължително се изисква наличие на бандерол - чл. 4, т. 1 ЗАДС. Правилно е определен размерът на наложеното наказание – имуществена санкция в двойния размер на дължимия акциз. В съответствие с императивното изискване на чл. 124, ал. 1, вр. с чл. 123, ал. 2 ЗАДС стоката - предмет на нарушението е отнета в полза на държавата. Въззивният съд е направил законосъобразни изводи относно процесуалната и материална законосъобразност на издаденото НП, които изводи изцяло се споделят от касационната инстанция. Отговорил е мотивирано на всички наведени съображения от жалбоподателя – касатор, които са относими към

законосъобразността на спорното НП. Ето защо, съдебното решение, предмет на касационен контрол, следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X.-ти касационен състав, след съвещание,

**Р Е Ш И :**

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.01.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав по нахд № 9601/2012 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.